

sindrig udtænkte Love og humane Foranstaltninger af Tiden ubarmhjærtig vil blive fejede i Hob og kastede paa Skarndyngen, hvis de ikke er skrevne med Samtidens Hjærteblod! — Nej, ikke: *Enten — Eller*, men: *Baade — Og*. »Tankeløs og hjærte-løs« — eller: »Med Tanke og med Hjærte«. Af det sidste: *Baade — Og afhænger* Dansk Kvindesamfunds Eksistensberettigelse; paa sine Gerninger skal det dømmes.

Lad saa kun Kvindeforskrækkelsen gaa sin Gang gennem alle Partiers Presser. Vi kvitterer for den med et Smil; vi har længe ventet paa den, vi har følt den ulme under al den hemmelige Modstand, vi er Genstand for; det virker ligefrem forfriskende engang at se Flammen slaa ud som nu forleden i Nordjyllands Socialdemokrat.

Der er gaaet Kvindeforskrækkelse i den socialdemokratiske Presse lige fra Esbjerg til Aalborg og København.

Tænke sig: Kvinder begynder at udtale en selvstændig Mening om, hvad der baa-der deres eget Køn bedst. De vil ikke længer nøjes med, som det fromme Lam, at tage Føden af den naadige Herres Haand; de er saa utaknemlige at foretrække en privat Vandring ud over Selvtænkningens Land for at opsøge den Føde, som stemmer bedst med deres Natur og Smag. Og det havde de Herrer virkelig været saa naive at tro, de kunde forhindre; de havde slet ikke regnet med, at det Øjeblik éngang maatte komme, hvor Kvindernes store upriviligerede Underklasse stillede samme Krav til Mændenes privilegerede Overklasse, som det store menige Vælgerfolk stillede til Nationalliberalismens Despoter: Krav om Selvbestemmelsesret.

Selvfølgelig var det bekvemt for Mændene, om de med god Samvittighed kunde stryge Enker og Børn af deres Regnebrædt og anbringe dem paa den offentlige Forsorgs Almindelighed. Det er jo ikke Manden, som skal gaa Tigtergang til Magistraten og Sogneraad med sin Elendigheds Dokumenter; han skal ikke staa til Regnskab for, hvor de Penge gik hen, som han skulde have sikret sit Afkom og den Kvinde, som opgav sit selvstændige Erhverv for at holde det fælles Hjem sammen. Nej, han kan sove trygt og uantastet i sin Grav; Skammen naar ikke hans levende Øre.

Vi Kvinder (som stemte for Enkekasser) »vil have Haand i Hanke med Proletariatet for at kunne dirigere det« — siger Nordjyllands Socialdemokrat.

Skellet er sat.

»Skellet er sat — ikke mellem Mænd og Kvinder, men mellem Overklasse og Underklasse.«

Behændig som en Jonglør nanøvrerer den socialdemokratiske Presse Kvindebevægelsen ud af Verden lige for Næsen af de undrende Læsere. — »Ein, zwei, dreil! Behag at se, mine Herskaber! — Hatten er tom.« Hvor blev Kvindebevægelsen af? Havnede den i Jonglørenes Lomme? — Den naive Tilskuer siger: »Sikken dreven Karl!« — Den skeptiske Tilskuer siger: »Der har aldrig været nogen Kvindebevægelse i den Hat. Det er hele Sagen.«

»Skellet er sat ikke mellem Mænd og Kvinder.« — Lad os da i Himlens Navn faa en Situationsplan og prøve at finde den skillende Linie, som vi ikke maa se. Den er let at opdage. Gabende dyb som en Afgrund, rød som den blodige Uret selv slynger den sig gennem alle Samfundsklasser. Kvinder af alle Grader paa den ene Side, Mænd af alle Grader paa den anden. Kvinderne vil over og stimler om Bredden. Mændene staar paa den anden Side og holder dem hen med Løfter og Betingelser.

»Først og fremmest maa I gaa kønt fra hverandre, — saa maa I ordne Jer efter Partifarver, at vi kan se, hvor vi har Jer, — og saa maa I vente, til vi har Broerne i Orden.«

»Skellet er sat mellem Overklasse og Underklasse her og i den øvrige Verden.« — Men, gennem Hollowayfængslets Porte gaar Ladyen og Arbejdersken Side om Side; i Underhuset, som i det danske Folketing, skrives Loven af Lorden og Arbejderen, af Godsejeren og Husmanden i Forening. Den almindelige Valgret kender kun én Overklasse: Mændenes, og én Underklasse: Kvindernes. Her er Skellet sat, og det skal ikke lykkes Socialdemokraterne at jonglere det bort til Underholdning for et kritikløst Publikum.

Man kan ikke baade stange Aal og gaa paa Harejagt; man kan ikke forfølge egne Partiformaal og dirigere Kvindebevægelsen paa samme Tid.

Saa længe Kvinderne staar udenfor Lovgivningen, og Mændene indenfor, er